

הביטו והאזינו

חִדְלוּ מִן הַכְּסִילוּת. חִדְלוּ מִן הַפְּקָחוֹת
 אוֹמְרִים אֲנִי לָכֶם, בְּמַלְיִם בְּרוּרוֹת:
 הִרְחַקְתֶּם לֶכֶת
 מֵאֲחֹרֵי מִסְכּוֹתֵיכֶם
 וְאֵת גְּבוּלוֹת הַמְּרַחֲקִים שְׂבָרְתֶם
 וְרַחֲפֹתֶם אֲרָכוֹת
 בְּכַנְפֵי הַהַבְלִים.
 ראשׁוֹנְכֶם, אֵת אֲהַבְתֵּנוּ יְתֵם
 וְאַחֲרוֹנְכֶם, אֵת עֲשָׂבְנוּ הָרַעִיל
 מֵה, אִפּוֹא, מִמְּשִׁיכִים עוֹד עֲדָרִיכֶם בְּאֲדַמְתֵּנוּ לְכַרְסֵם?

אוֹמְרִים אֲנִי לָכֶם, בְּמַלְיִם בְּרוּרוֹת:
 עַל בְּשָׂרְנוּ יִרְקֶתֶם,
 אֵת אֲדַמְתֵּנוּ גּוֹלְתֶם
 וְאֵת כְּבוֹדְנוּ, לֹא פָעַם, רִמְסֶתֶם
 וְאִין כָּל רִמּוֹ
 שְׂאֵתֶם מְבִינִים בְּכֻלָּל אֵת הָרִמּוֹ

חִבְטֶתֶם,

הִרְגֶתֶם,

תִּקְפֶתֶם

וְהִרְסֶתֶם.

אֲכֹ, עֲשִׂיתֶם מְלֹאכְתְּכֶם נְאֻמָּה.
 אֲכֹ, הוּא הָאֲטוּמִים: הַחֲרָשִׁים וְהָאֱלֵמִים וְהָעוֹרִים,
 הַשְּׁתוּלְלֶתֶם,
 עֲלִיתֶם וִירַדְתֶּם,
 וְהִלַּכְתֶּם וּבֵאתֶם
 וְדָבַר לֹא חִסְכֶתֶם
 וְהִמְטִיָה אֵת הַחֲטָא קִדְשָה
 וְאֲנִי שְׁתַּקְנִי, אֲךָ אֲסוּר הִיָה לְשִׁתְּק
 עַת הַמַּלְיִם הָיוּ זֶהָב,

כֹּל הַמְּלִים
 וְגַם חֶלְקוֹן.
 רִצְחָתֶם וְגַם יִרְשָׁתֶם
 אֶת קְבֻרוֹת הָעֲרָבִים חֲרִשְׁתֶּם
 וְהִגִּיעָה הָעֵת לֹאמַר לָכֶם,
 בְּמַלְיָם בְּרוּרוֹת:
 הִסִּירוּ מִסְכּוֹתֵיכֶם
 כִּי לֹא תִרְוִיחוּ דָבָר זֹלַת חֲרִפַּת הַתְּבוּסָה.

הִקִּיצוּ מִתְרַדְמַת הַתְּרֵדָמָה,
 עוּרוּ מִטְרוּף הַטְּרוּף
 וּמִתְאֹת הַפּוֹלְשִׁים
 וּמְעַרְצוֹת אֲשֶׁלִּית הָעַרְיָצִים
 וּמִקְסָם הָאֲגָדוֹת,
 וּמִן הַחֶרֶב הַחוֹרֶת וּכּוֹתֶשֶׁת
 וְנוֹבֶרֶת
 בְּרַבְדֵי הַחֲשָׁשׁוֹת.
 אוֹמְרִים אָנוּ בְּמִרְרוֹת שְׂאִין מִתּוֹקָה מְמָנָה:
 הָאֵם לֹא דֵי בְּמָה שְׁהִיָּה?
 הָאֵם לֹא דֵי בִּמְתִים?
 אִךְ אִם לְעֵדֵן הַתְּרַבּוֹת תִּפְנּוּ עֶרְף
 בְּרוֹכִים תִּהְיוּ
 בְּרִצְיָנוֹת
 וְגַם בְּשִׁחּוֹק
 אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם, בְּמַלְיָם בְּרוּרוֹת:
 מְקַבְּלִים אָנוּ אֶת הָאֲתָגָר
 מְקַבְּלִים אָנוּ אֶת הָאֲתָגָר
 אִם לְעֵדֵן הַתְּרַבּוֹת תִּפְנּוּ עֶרְף
 אָנוּ, לְתַקּוּפַת הָאֲבָן נְשׁוּבוּ!
 הִנֵּה, מְקַבְּלִים אָנוּ אֶת הָאֲתָגָר!

אָנָּה הוֹלְכִים אִתֶּם בְּרַגְלֵי-דְמִים?
 אָנָּה הוֹלְכִים אִתֶּם, אַרְוֹן מִתִּים עַל אַרְוֹן מִתִּים

וְאֵלִימוֹת בְּעֵקְבוֹת אֵלִימוֹת
 וּפְחִזוֹת לֵב בְּעֵקְבוֹת רֵב פְּחִזוֹת
 וְצָבָא בְּעֵקְבוֹת עַם
 וְעַם בְּעֵקְבוֹת צָבָא?

אָנָּה הוֹלְכוֹת הָאֵלוֹת וְהַקְּסָדוֹת הַדּוֹעֵכוֹת?
 אָנָּה יוֹבִילוּ פְּצָצוֹת הַגִּזּוֹת הַקְּרוֹת?
 אֵל אֵלּוֹ מִיתוֹת, וּמֵאֵלוֹ מִיתוֹת?
 וְהִנֵּה אֵף הַמּוֹת כָּבֵר אֵינּוּ שׁוֹלֵט בְּעַצְבּוֹ
 לְמֵרָאָה פֶּשְׁעֵי קַרְיָה זוֹנָה!
 אָנָּה הוֹלְכִים אִתְּם בְּרַגְלֵי דְמִים?

תָּנוּ לְוַרְדִּים לְפָרֶחַ כְּרִצּוֹנָם, תָּנוּ לְלֵילוֹתֵיכֶם לְהַגִּיעַ לְקֶצֶם,
 עִם קָפָה שֶׁל בֶּקֶר בְּגוֹזוֹטְרָה רוֹכְנָת.

אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם, הוּא הַחֲזָקִים־הַחֲלָשִׁים:
 גְּמַרְנוּ אִמֵּר, לְקִרְאָת הַמַּחֲרָר
 וְכָל הִירָא בּוֹגֵד. אֵךְ לֹא, לֹא נִירָא
 לֹא תִשְׁבְּרוּ לְעוֹלָם אֶת גִּבְנוֹ
 וּלְעוֹלָם לֹא תִבְיִסוּ אֶת שַׁחְרָנוּ.

אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם, בְּמַלִּים בְּרוּרוֹת:
 סְחוֹרְתְּכֶם רְקוּבָה
 וּמִסְחָרְכֶם כּוֹשֵׁל
 כִּי לֹא תִרְוִיחוּ דְבַר זוּלַת חֲרַפְתָּ הַתְּבוּסָה
 חֲדָלוּ אַפּוֹא, מִזֶּה הַמִּסְחָר הַשְּׂפֵל.

מִיִּטְיָבִים אִתְּם יוֹנִים לְשַׁחַט?
 בְּסִדֵּר
 מִיִּטְיָבִים לְשִׁבְרַת עֲצָמוֹת?
 בְּסִדֵּר
 מִיִּטְיָבִים לְגַמֵּל, קִדְּם גְּמִילְתָּם, תִּינּוֹקוֹת!
 יִדְעֵנוּ

יְדַעְנוּ

אָנוּ, אֶת אֲמוֹנוֹת הַמַּאֲבָק גַּלְמַדְכֶם

וְאֶת מִשְׁמְעוֹת הַמַּאֲבָק

וְאֶת שְׁעוֹר הַשְּׁלוֹם

בַּסֵּדֶר!?

זְכוּתֵנוּ לְשׁוֹטֵט בְּאַרְצוֹ שֶׁל אָבִינוּ

וְשֶׁל אִמּוֹ שֶׁל אָבִינוּ

וְשֶׁל סִבְנוּ

לְלֹא זְדוּן עֵדוֹת הַגְּזוּעִים

וּלְלֹא רִשְׁעוֹת חֲבוּרוֹת הַבְּרִיּוֹנִים

וְזְכוּת יִלְדֵינוּ לְהִלָּךְ בְּבִטְחָה לְבֵית הַסֵּפֶר

וְזְכוּת זְקֵנֵינוּ לְנוֹם מִתַּחַת עֵץ הַתּוֹת בְּחֶצֶר

בְּצִהְרֵי הַיּוֹם

וּלְיִלְדֵיכֶם זְכוּת לְגַדֵּל לְלֹא מַדִּים שֶׁל צָבָא

וּלְנַעֲרֵיכֶם זְכוּת לַחֲבֹק אֱהוּבוֹת לְלֹא זְרוּעוֹת שֶׁל בְּרוֹזַל

וּלְאֲבוֹתֵיכֶם זְכוּת לְשׁוֹב

עַם זֶר פְּרוֹחִים לְאַגְרָטֵל.

גַּם אָנוּ וְגַם אַתֶּם זְכָאִים לְהִיּוֹת

כְּמוֹ שְׂרוּצִים אָנוּ לְהִיּוֹת:

לְלֹא כְּבָלִים, לְלֹא בְּתִי-כֹּלָא, לְלֹא טְרוּף וּלְלֹא גְבוּלוֹת.

גַּם אָנוּ וְגַם אַתֶּם זְכָאִים לְהִיּוֹת:

לְלֹא רוֹבִים וּקְסָדוֹת.

גַּם אָנוּ וְגַם אַתֶּם זְכָאִים אֶת יִתְרַת הַשִּׁירִים לְחִיּוֹת

וְאֶת הַנּוֹתֵר בְּחַיֵּינוּ מִן הַתְּקוּוֹת.

גַּם אָנוּ וְגַם אַתֶּם זְכָאִים לְחִיּוֹת

לְלֹא אֲמוֹנוֹת הַרְקוּד בֵּין הַקְּבָרִים וְעַל

הַיְמִתִּים בְּאַרוֹנוֹת

לְלֹא עֶשֶׂק, וּלְלֹא הַפְּצָצָה, וּלְלֹא הַשְּׁפָלָה, וּלְלֹא פַּחַד, וּלְלֹא פְּרָאוֹת.

חַדְלוּ אִפּוֹא, לְהִרְעֵ לְבִתֵּינוּ הַשְּׁלוֹמִים

וּלְעַצֵּינוּ הַשְּׁלוֹמִים

וּלְחִלּוּמוֹתֵינוּ הַשְּׁלוֹמִים

וּחַדְלוּ לְהַטִּיל חֲשֵׁכָה קְדוּמָה

על שִׁמְשֵׁנו הַזֹּרְחָת!
 זְכוֹת יִלְדֵינוּ לְלֶכֶת לְבֵית־הַסֵּפֶר בְּבִטָּחָה
 וְזְכוֹת לָנוּ לְנוֹם תַּחַת עֵץ הַתּוֹת בְּחֶצֶר
 בְּצִהְרֵי הַיּוֹם
 חֲדָלוּ, אִפּוֹא,
 חֲסָלוּ, אִפּוֹא,
 אֶת מִסְחָרְכֶם פּוֹשֵׁט הָרֶגֶל!
 אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם, בְּמַלִּים בְּרוּרוֹת:
 הַבֵּיטוּ קִמְעָה מִן הָעֵדָנִים הַחֲשׂוּכִים
 הַבֵּיטוּ עַל מְרַחְבֵי הָעוֹלָם הַגְּדוּשִׁים
 הַבֵּיטוּ עַל גְּשִׁימוֹת הַחַיִּים הַהֲדוּרִים
 עַל עֶשֶׂב בַּחוּמָה הַקְּדוּמָה
 עַל יֶלֶד מְטֵפֵס עַל מְדְרוֹן כּוֹכְבִים
 עַל יֶלְדָה מִתְנַדְנֶדֶת בֵּין פְּרָחֵי גִנָּה
 הַבֵּיטוּ קִמְעָה
 וְהֶאֱזִינוּ הִרְבֵּה
 אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם,
 אוֹמְרִים אָנוּ לָכֶם, בְּמַלִּים בְּרוּרוֹת:
 כָּל הַמְּלַחְמוֹת אֶתְכֶם הַכּוֹזִיבוּ
 וְהֶאֱדַמָה בְּשִׁקְרֵיכֶם מוֹאֶסֶת
 וְקַהֲלִית הַעַמִּים לְשִׁקְרֵיכֶם רוֹגֶשֶׁת
 וְלֹא נוֹתֵר זֹלַת שְׁלוֹם־אַמֶּת
 וְלֹא נוֹתֵר
 זֹלַת
 שְׁלוֹם־אַמֶּת
 הַבֵּיטוּ!!
 וְהֶאֱזִינוּ!!

גליון 123, אפריל 1990

מערבית: ראובן שניר